

“ Thank you for keeping us in your thoughts”

Bericht uit Aleppo

Vorige week, enkele dagen nadat ik thuis ben gekomen uit Gaziantep verschijnt een berichtje op mijn telefoon vanuit een zwaar onder vuur liggend Aleppo:

‘We vrezen voor ons leven, rondom ons niets dan bommen.

Alleen God kan ons nog helpen...’

De situatie verergert snel. De bevolking wordt “uitgerookt”? Waar is de wereld?

Alle hoop die er nog was is neergeslagen. Hoeveel pijn, verdriet en onzekerheid over wat misschien nog komt kan een mens verdragen?

Dat sluit aan bij de gevoelens waarmee ik terug gekomen ben deze keer.

Bij een bomaanslag in de stad Kilis zijn vier kinderen van “onze” school voor weeskinderen omgekomen. Broertjes en zusjes uit een gezin, waarvan de vader al sinds 2011 als politiek gevangene in Syrië is opgesloten, de moeder met haar vijf kinderen is gevlucht uit Syrië. Terwijl de moeder elders met werk wat geld probeert te verdienen slaat thuis een bom in. Alle vijf kinderen worden getroffen: vier overleven het niet, het vijfde ligt zwaar gewond op de intensive care van het plaatselijke ziekenhuis en lijkt het te zullen overleven.

Een intens verdrietig bericht. Wat doet dit bericht met de andere kinderen op de school die dachten een veilige plek gevonden te hebben?

Hulp van de buitenwacht blijkt meer nodig dan ooit!

Wat als alle communicatie onmogelijk wordt gemaakt?

Halverwege mijn verblijf in Gaziantep gaat de hele nacht de telefoon. Morgenochtend wordt het internet volledig afgesloten in delen van Noord-Syrië en zal al het telefoonverkeer en ander digitaal verkeer onmogelijk zijn geworden. Iedereen probeert nog gauw met familieleden, vrienden en kennissen die in Turkije of elders verblijven een laatste gesprek te voeren, groeten en beste wensen uit te wisselen, foto’s van kleinkinderen te sturen. Wanneer zullen we elkaar weer zien? Zullen we elkaar nog wel weer zien?

Veel gehoorde woorden: *Het geraas van vliegtuigen houdt hier maar niet op.*

Kinderen herkennen moeiteloos verkenningsvliegtuigen van gevechtsvliegtuigen of bommenwerpers. Waar zijn de bommen deze keer gevallen? Houdt het nog niet op? Kunnen we nog vluchten? Maar welke kant dan uit?

Vluchten kan niet meer.

Tienduizenden vluchtelingen zitten momenteel vast voor de stevig gesloten Turkse grens ten zuiden van de stad Gaziantep. Hulporganisaties doen wat ze kunnen, maar het is onmogelijk om iedereen van de eerste basisbehoeften te voorzien.

Ook hulpverleners lopen gevaar om door bommen te worden getroffen, zoals een dezer dagen gebeurde; een van de laatste nog werkende ziekenhuizen in Aleppo werd getroffen, met vele doden als gevolg. Ik ontving die dag een e-mail van Dr. Hatem, directeur van het naastgelegen kinderziekenhuis in Aleppo die bij de aanval een van zijn artsen en vriend, de laatste in Aleppo aanwezige kinderarts, verloor:

“.....He used to work at our Children’s Hospital during the day and then he’d go to Al Quds Hospital to attend to emergencies overnight.....Like so many others, Dr Moaz was killed for saving lives. ....The situation today is critical. We need the world to be watching.....Thank you for keeping us in your thoughts.”

Zelfs een dokter die hulp kan bieden aan zieken, aan gewonden, is een doelwit. Zoveel dokters zijn nodig in deze dagen maar 95% van de voor 2012 in Aleppo werkzame artsen is inmiddels gedood of gevlucht. Zoveel hoogst noodzakelijke medicijnen verloren gegaan: hoge bloeddruk, suikerziekte, nierfalen, hartritmestoornis, je zult het maar hebben in het Syrië van vandaag om over ernstiger ziektes maar te zwijgen. Het lijkt zo ver weg te gebeuren, maar wat als het ons overkwam?

De volgende dag werd opnieuw een ziekenhuis geraakt. Ik zie beelden van een moeder die met haar baby in haar arm haar weg zoekt tussen het rond vallend puin.

Ik hou mijn hart vast voor de school voor gehandicapte kinderen in Aleppo die we incidenteel steunen.

Zie hieronder ook het Statement dat het hoofd van de UN-OCHA de heer St. O'Brien (opvolger van Valerie Amos) op 28 april 2016 maakte voor de Veiligheidsraad.

En dus gaan we door en proberen we te doen wat we kunnen. Noodhulp blijft nodig!

Kippenproject helpt mensen van voedsel te voorzien

In de dorpen in Noord-Syrië is de nood inmiddels ook hoog.

Het kippenproject loopt heel goed. Per dag worden zo’n 1.800 eieren geraapt. Ze worden deels bezorgd bij winkeltjes in de verschillende dorpen voor de verkoop, maar het grootste gedeelte wordt ‘s-nachts uitgedeeld aan de allerarmsten in de streek. De bezorgers zijn diep geraakt door de dankbaarheid die zij ontvangen en realiseren zich dat de nood nog zoveel groter is dan men durft te laten zien. De eieren lijken levensreddend te zijn – het enige eten voor sommige mensen?

Dit project dat zo goed blijkt te werken versterkt het idee om een soortgelijk project te starten met schapen of geiten voor melk en kaas. Naast de werkgelegenheid en een bescheiden inkomen, kunnen nog meer mensen voorzien worden van het zo hoog nodige voedsel.

Onderwijs voor kinderen

De thuis-schooltjes in Noord-Syrië draaien op volle toeren. We zullen proberen ook het nieuwe schooljaar te financieren. Niet alleen de kinderen in Noord-Syrië zijn verstoken van regulier onderwijs. Vast is komen te staan dat in de stad Gaziantep, waar ongeveer 350.000 Syrische vluchtelingen verblijven (buiten de kampen!) naar schatting 27.000 Syrische kinderen beneden de 12 jaar niet naar school gaan, of zelfs nooit naar school zijn geweest. Kinderen die in angst hebben geleefd, van hier naar daar hebben moeten vluchten en geen gestructureerd leven kennen, raken losgeslagen. Ze moeten vaak al heel jong bedelen op straat om hun familie te helpen. Zij hebben hulp nodig voor hun trauma's en bij hun opvoeding om een goede basis te hebben voor de rest van hun leven.

Ik bezocht een dag-opvanghuis waar 75 straatkinderen 6 dagen per week worden opgevangen, een lunch krijgen, een voorbereiding op basisonderwijs, normen en waarden krijgen bijgebracht en psychologische ondersteuning ontvangen. De resultaten zijn heel positief. Na enkele weken zijn al grote gedragsverbeteringen bij de kinderen te zien en worden ze heel leergierig.

Nieuwe website SHHS

Een dezer dagen wordt de nieuwe website van SHHS online gezet. Neem een kijkje. Het is de moeite waard:

<http://www.humanitairehulpsyrie.nl>

U vindt er onder meer op de Nieuwspagina:

1. de speech van Staffan de Mistura "Voor alle Syriërs" gegeven in januari 2016, <https://youtu.be/6p6pyHPOHGQ>
2. gedachten bij de markering van 5 jaar oorlog (2011 – 2016) <http://www.unocha.org/top-stories/all-stories/syria-crisis-may-anniversary-be-last-one>
"After five years of a brutal and senseless conflict.....Syria today is a very different place ..... we are extremely concerned about the situation in northern rural Homs and in Aleppo, where around 500,000 people are caught behind active frontlines. Two million people are in areas controlled by ISIL. No one wants to see a sixth year of conflict start on 15 March. Young people across Syria need to hope and believe that their future lies in their homeland. That they will have education, healthcare, homes and jobs. That life holds more than fear, violence and hunger.
Signees: UNHCR / WHO / UNICEF / IOM / UN"
3. het sterke betoog van Stefan O'Brien (opvolger van Valerie Amos bij de UN-OCHA) over de hartverscheurende humanitaire situatie (april 2016) waaruit ik citeer:
".....
The human toll and suffering is sickening.....For many who are merely surviving, life is miserable. Deliberately deprives of food and medicines, many face the most appalling conditions of desolation, hunger and starvation.
.....
The removal of medicines and medical supplies from aid convoys continues.
.....
Frankly, I am not sure just how many more days or weeks or months the long-suffering people of Syria can endure this protracted humanitarian catastrophe. . "
Lees de volledige speech van Stefan O'Brien op:
<http://www.unocha.org/media-resources/usg-statement-speeches>

Dat de Syriërs inmiddels de moed beginnen te verliezen is zo begrijpelijk.

Laten wij dan, met de VN-vredesonderhandelaar Staffan de Mistura positief blijven en vastberaden doorgaan.

GEEF, UW GIFT IS NODIG! Meer dan ooit!

Namens het bestuur van de Stichting Humanitaire Hulp Syrië
Trui Bolscher

<http://www.humanitairehulpsyrie.nl>

bankrek. TRIODOS Bank NL33 TRIO 0781 3627 68

Wilt u deze Nieuwsbrief doorsturen? Graag!

Wilt u de Nieuwsbrief niet meer ontvangen? <mailto:humanitairehulpsyrie@gmail.com>